

Sic Vos Pauperes à Divitibus differre, quod securi sunt, atq;
eos vigilantes rivent continuo dormientes. Praeterea in
magna quiete agentis ipso in magna rerum perturbatione
constantibus suspicantur.

Considerate, et diligenter Vobis ob oculos Bonae pauper,
em, si velle pars felicitatis illi deest. Quanto enim non su-
itur otio? quam quietam, et tranquillam vitam vivit? Vita
viviturbationum nequam, plenam securitate, periculorum
atq; curarum expertem, nullis rerum humanarum fluctibus
turbatam: si aspera, si dura, si aërba occurrant, pauper
sibi similis est, eandem aequilibratam animi ostendit, et ser-
vat, atq; tam invictis animi robore, ut pœte longo, et propeus,
dum quotidiana vasa asperant, ea tolerat, ut nihil à natura
aut sapientis fatu discedere videatur; quamquam etiam via
qua excogitari possunt conspiraverint incommoda, ut qui-
quid viderit sordidum, quicquid calcaverit sordidum, quicquid
attigerit asperum, comederit foetidum, tulerit viliosum, tepi-
dumq; fuerit, tamen crebum pauper animum retinet.
Saniat eorum, ignes, fulmina, fulgura emittat, terram
continuis inebriat, fruges depascat, vineas populet
graspetur pestis, furia omnes coaspirent, vitiana minentur
exitium, probris omnia misceant, omnia perdant, nihil perit
pauperibus, securi sunt, quieti sunt, tranquilli sunt, non an-
gore animi premuntur, non nocere afficiuntur, n' turban-
tur, non affliguntur: ecce canis sed non timet aurum; ecce
mare, sed saepe natat solium; ecce malles sed non confringit
adamus; ecce Ventus, sed Mons Sion non commovetur; ecce
prelium, sed miles tenet gladium; securi felicitas; et